

ائتلاف انقلابی در چند قدمی جشن ملی انتخابات

آرایش انتخاباتی احزاب و جریان‌های مختلف سیاسی در آستانه انتخابات یازدهم ریاست جمهوری به مرور و با گذشت روزها قوام و قوای بیشتری گرفته و با نزدیک شدن به زمان برگزاری انتخابات در سال ۹۲، حجم فعالیت‌های انتخاباتی - تبلیغاتی کاندیداهای احتمالی نیز افزایش یافته است. اکنون با توجه به ممنوعیت زمانی برای تبلیغات آشکار، بسیاری از کاندیداهای مطرح، در فضای مجازی تبلیغات خود را به گونه‌ای که تخطی از قانون تلقی نشود، پیش می‌برند. در میان این فعالیت‌ها تاکنون ائتلاف‌ها و پیوندهای مختلف سیاسی و جریانی بر پایه اهداف مشترک شکل گرفته است.

رقابت انتخاباتی میان سه جریان سیاسی با نگاهی به ترکیب کاندیداهای احتمالی که تاکنون مطرح شده‌اند و تعلقات سیاسی و حزبی هر یک از آنان متوجه می‌شویم که رقابت انتخاباتی میان سه جریان «اصولگرایی»، «اصلاحات» و «انحراف - فتنه» وجود دارد. اما اگر دقیق‌تر به مجموعه کاندیداهای مطرح نگاه کنیم متوجه خواهیم شد که رقابت اصلی برای انتخابات در سال ۹۲ همچون سال ۸۸ میان «اصولگرایان» و «اصلاح‌طلبان» است. زیرا حلقه انحرافی و فتنه‌گران برای ظاهرسازی و پنهان کردن ذات و باطن خود راهی ندارند غیر از وصل اعتقادی و معنوی خود به جریان‌های اصولگرایی و اصلاح‌طلبی. چراکه در حال حاضر این جریان‌ها دارای رای در جامعه هستند و بدین ترتیب ائتلاف «انحراف - فتنه» که زاینده یا به بیان دقیق‌تر زائده سیاسی محسوب می‌شود، در انتخابات برای کسب رای بیشتر، تعلقات خود به مرکز گفتمان‌های غالب یعنی اصولگرایی و اصلاحات را پنهان نخواهد کرد. بدیهی است که در هر صورت با آنکه کاندیداهای این دو طیف مخدوش تعلقی به «اصولگرایی ناب» یا «اصلاحات ناب» ندارند، اما خود را اصولگرا یا اصلاح‌طلب معرفی خواهند کرد و حتی هیچ بعید نیست که با وارونه‌سازی واقعیت خود را اصولگرایی ناب یا اصلاح‌طلب ناب معرفی کنند و سایرین را خارج شده از خط مردم و اهداف نظام بدانند. نقش آفرینی این افراد در انتخابات ۹۲ را حتی در صورت رد صلاحیت از سوی شورای نگهبان باز هم نباید نادیده گرفت؛ زیرا رسانه‌ها خصوصاً فضای سایبری عرصه نامحدود برای افکار عمومی محسوب می‌شود که هر کسی با هر تفکری می‌تواند به آن ورود پیدا کند و سکان هدایت بخشی از بدنه اجتماعی را در دست گیرد.

پیگیری انتخابات در اردوگاه اصولگرایان و اصلاح‌طلبان در اردوگاه اصولگرایان و اصلاح‌طلبان موضوع انتخابات سال ۹۲ به طور جدی در دست پیگیری است. اصولگرایان با تشکیل ائتلاف سه‌گانه شامل «علی اکبر ولایتی»، «غلامعلی حداد عادل»، «محمدباقر قالیباف» به دنبال معرفی یکی از این افراد یا شخصیتی دیگر در دایره اصولگرایی به عنوان نامزد انتخاباتی مورد تأیید و اجماع اصولگرایان هستند. این ائتلاف که تا امروز با چندین نفر از اصولگرایان برجسته نظیر آیت الله مهدوی کنی دیدار داشته است ضمن دعوت از شخصیت‌های تاثیرگذار اصولگرا برای پیوستن به این ائتلاف تأکید کرده که نامزد نهایی در هنگام اعلام کاندیداتوری به همراه تیم برای تصدی پست‌های کابینه وارد مسیر انتخابات خواهد شد.

در جبهه اصلاحات اما هنوز اختلاف و شکاف به طور جدی دیده می‌شود و هنوز اصلاح‌طلبان به یک ائتلاف و یا اجماع روی یک نفر برای کاندیداتوری در انتخابات نرسیده‌اند. آنچه اکنون در میان اصلاح‌طلبان بسیار مشهود است، تکذیب‌هایی است که در خصوص کاندیداتوری اصلاح‌طلبان شاخص صادر می‌شود و با این حساب اصلاح‌طلبان همچنان در مرحله رایزنی برای رسیدن به ائتلاف و اجماع هستند. هدایت افکار عمومی در مسیر واحد انقلاب اسلامی

موضوعی که در شرایط کنونی از اهمیت بالایی برخوردار است، هدایت افکار عمومی در خط واحد انقلاب اسلامی است. برای هدایت افکار عمومی در این مسیر و خارج کردن آن از ریل ائتلاف «انحراف - فتنه» که سوار بر قطار بیگانگان و دشمنان انقلاب شده‌اند، باید افکار عمومی را به سوی گفتمان‌های سیاسی ناب هدایت کرد. لذا با توجه به آنکه افراد جامعه یکسان نمی‌اندیشند و هیچ‌گاه به یکسان اندیشی حاضر و قانع نخواهند شد، باید همگان را از مسیرهای جداگانه‌ای که دوست دارند به سوی

مسیر انقلاب اسلامی که نظام جمهوری اسلامی دوست دارد، هدایت کرد. در این حالت اگرچه افشار مختلف جامعه در مسیرهای متفاوت قرار می گیرند، اما در نهایت همه در یک مسیر واحد می افتند؛ همچون رودخانه های جدا از همی که در نهایت به یک رود و دریاچه یا دریا می ریزند. بر این اساس باید از هم اکنون که رقابت های پنهان و بعضاً آشکار انتخاباتی خصوصاً در فضای مجازی آغاز شده است، از اصولگرایی، "گفتمان ناب اصولگرایی" را در افکار عمومی جای داد و از اصلاحات، "گفتمان ناب اصلاحات" را ترویج کرد. دو گفتمانی که می توانند در آراء و نظرات سیاسی و غیرسیاسی، متفاوت از هم باشند اما در باطن هر دو به یک مسیر یعنی مسیر واحد انقلاب و نظام ختم شوند. پیگیری این موضوع نه تنها موجب هدایت افکار عمومی بر اساس اهداف نظام و انقلاب و گفتمان امام و رهبری می شود بلکه پاتکی است به تبلیغات انحرافیون و فتنه گران علیه انقلاب و نظام. آنچنانکه با روی کار آمدن گفتمان های ناب و اصیل فرصت ابراز وجود از افراطیون و انحرافیون و فتنه گران گرفته خواهد شد. انتخاب بهترین گزینه از میان تقسیم بندی های سیاسی

در چنین اوضاع و احوالی طبیعی است که باید بر اساس «شرایط روز و مصالح نظام و انقلاب» و «بیانات مقام معظم رهبری در خصوص انتخابات»، گروه های مختلف اصولگرایی و اصلاح طلبی را مورد سنجش قرار داد و پس از این مرحله دلسوزان نظام و انقلاب خصوصاً اصحاب رسانه بهترین گزینه از میان آنها را برای معرفی و تبلیغ در میان افکار عمومی برگزینند.

با این تحلیل و با توجه به دلایل فراوان می توان دریافت که بهترین گزینه از تقسیم بندی های فعلی سیاسی که در شرایط حاضر مورد اقبال افکار عمومی قرار گیرد، گزینه «اصولگرایی اصلاح طلب» است. جالب آنکه اصلاح طلبان هم به نوعی به دنبال این گزینه هستند و برخی از آنان خود را اصلاح طلبی می دانند که از اصولگرایی نیز بهره هایی برده اند. بنابراین انتخاب گفتمان «اصولگرایی اصلاح طلبانه» علاوه بر آنکه مصلحت و حقیقت شرایط امروز است و می تواند مردم را به آینده امیدوار کند و از ابراز هیجانات کاذب و احساسی باز دارد، تبلیغات انتخاباتی میان دو جبهه اصلاحات و اصولگرایی را نیز در عین رقابت خواه ناخواه به رفاقت تبدیل می کند و برخی از راه های گریز از قانون در مسیر بعد از انتخابات را می بندد. زیرا با انتخاب شخصی منطبق با این معیار هم اصولگرایی حفظ شده است و هم اصلاح طلبی که شرایطی بدین سبک رضایت عمومی را هم در بدنه اجتماعی و هم در بدنه احزاب در پی خواهد داشت.

راه های رسیدن به گزینه مطلوب ریاست جمهوری یازدهم
با تشخیص معیار «اصولگرایی اصلاح طلب» برای رئیس جمهور بعدی باید در پی راه هایی بود که از میان کاندیداهای مطرح، شخصی که مطابق این معیار است مورد اقبال عمومی قرار گیرد و رای و نظر مردم اعم از اصولگرا و اصلاح طلب به سوی او جلب شود. در میان مهمترین راههای ممکن برای رسیدن به این هدف، باید به این مورد اشاره کرد که تلاش و رایزنی برای تحقق اجماع در جبهه اصولگرایان در یک قاعده هدفمند طوری که آراء انصراف دهندگان به سوی شخص موردنظر هدایت شود، از مهمترین و در دسترس ترین راهکارها به شمار می آید. بنابراین در حال حاضر تمام اصولگرایان ناب و انقلابی باید در مسیر ائتلاف سه گانه حرکت کنند و آنها که قصد کاندیداتوری دارند ضمن پیوستن به این ائتلاف به اهداف و نظرات جمعی پایبند باشند و در آخر کار همه از يك کاندیدای واحد که با مشی سیاسی «اصولگرایی اصلاح طلب» مطابقت دارد، حمایت کنند. برای انتخاب کاندیدای نهایی از ائتلاف سه گانه این نکته را نیز باید در نظر داشت که در شرایط امروز جهانی مهمترین رخدادی که موفقیت های بزرگ و بین المللی انقلاب اسلامی می تواند روی آن نقش بندد، مساله «بیداری اسلامی» است. از این رو باید شخصی مسئولیت ریاست جمهوری یازدهم را بر عهده گیرد که در عین سیاستمداری، تیزهوشی، رعایت اعتدال و ولایتمداری در کلام و عمل، با مسائل بین المللی و جریان بیداری اسلامی آشنایی کامل داشته باشد. در پایان ناگفته نماند که دشمنان داخلی و خارجی برای رسیدن به اهداف خود از مسیر انتخابات یازدهم ریاست جمهوری، بار دیگر جنگ نرم خود را شدت بخشیده اند تا همانند سال ۸۸ پس از «تبلیغات رسانه ای» به «تشنجات خیابانی» دامن بزنند. بنابراین اگر بتوان در این فرصت باقیمانده با برنامه ریزی دقیق جلوی حربه های مجازی این دشمنان را گرفت، به مراتب ارتقاع پیرش آنان از فضای مجازی به درون صحنه واقعی کمتر خواهد شد و در چنین شرایطی می توان با کمترین هزینه نتیجه کار آنان را طور دیگری رقم زد و آراء ملت در انتخابات ۹۲ را تبدیل به يك جشن ملی کرد.